

Sygn. akt **VI RCa 24/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski

Sędziowie: SO Ewa Błesińska

SR del. do SO Leszek Wojtuń

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich **W., T. i J. Ł.** reprezentowanych przez matkę **B. Ł.**

przeciwko **R. Ł.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszykach

z dnia 14 listopada 2013 roku

sygn. akt III RC 254/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że zasądzone tam alimenty na rzecz **T. Ł.** obniża do kwoty po 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, na rzecz **J. Ł.** do kwoty po 200 zł (dwieście złotych) miesięcznie.

II. W pozostałej części apelację oddala.

III. Koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 24/14

UZASADNIENIE

B. Ł., działająca w imieniu małoletnich powodów **W., T. i J. Ł.** domagała się zasądzenia od pozwanego **R. Ł.** alimentów w kwocie po 500 złotych miesięcznie na każde z dzieci.

W uzasadnieniu swojego żądania podniosła, że małoletni są dziećmi pozwanego, który we wrześniu 2013 roku wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego mieszkania. Od tego czasu zaprzestał łożenia na utrzymanie dzieci.

Pozwany, w odpowiedzi na pozew, nie wyraził zgody na zasądzenie alimentów w żądanej wysokości.

W uzasadnieniu podał, że wynajmuje obecnie mieszkanie za które płaci 612 zł miesięcznie, a nadto proponował matce dzieci, że będzie zaspokajał ich potrzeby w ten sposób, że będzie przelewał na konto matki pieniądze na ten cel w zależności od uzyskiwanych dochodów, bądź też będzie dokonywał zakupów. Propozycje te nie zostały zaakceptowane.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach wyrokiem z dnia 14 listopada 2013 roku w sprawie III RC 254/13 zasądził od pozwanego na rzecz małoletnich powodów W., T. i J. Ł. alimenty w kwocie po 350 złotych miesięcznie na każdego z nich, łącznie 1050 złotych miesięcznie, natomiast w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, że powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie. Zdaniem Sądu Rejonowego, zasądzone od pozwanego na rzecz małoletnich powodów alimenty w kwocie po 350 złotych miesięcznie pozostają w zakresie jego możliwości płatniczych i zarobkowych R. Ł.. W ocenie Sądu I Instancji możliwości zarobkowe pozwanego są większe niż te wynikające z umowy o pracę, tym bardziej jeśli się uwzględni, że u poprzedniego pracodawcy uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 4000 złotych. Również matka małoletnich powodów podniosła, że w czasie, gdy zamieszkiwali razem dochody pozwanego wynosiły około 3500 złotych miesięcznie. W związku z tym alimenty zasądzone na rzecz jego małoletnich synów pozostają w zakresie jego możliwości płatniczych. Jednocześnie Sąd podkreślił, że pozwany z własnych dochodów musi ponieść koszty swojego utrzymania (z matką dzieci nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego), a także wydatki związane z zaspokajaniem swoich potrzeb mieszkaniowych. Jednocześnie podniósł, że matka małoletnich nie wykazała istnienia takich potrzeb, które uzasadniałyby uwzględnienie jej żądania w całości.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany, wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie na małoletniego T. kwoty po 200 złotych oraz kwoty 150 złotych na małoletniego J.. Jednocześnie uznał rozstrzygnięcie w zakresie ustalenia alimentów na kwotę po 350 złotych na rzecz małoletniego W..

W pisemnych motywach uzasadnienia apelacji podał, że zasądzona zaskarżonym wyrokiem wysokość alimentów na małoletnich T. i J. jest wygórowana, jeśli się zważy na wiek małoletnich powodów. Dodatkowo podkreślił, że nie jest w stanie płacić takiej kwoty ponieważ uzyskuje jedynie dochód z pracy wykonywanej na czas określony. Podniósł, że nie ma innych źródeł dochodu, zaś w związku z konfliktem, w jakim znalazł się z matką małoletnich powodów, zmuszony był wyprowadzić się ze wspólnie zajmowanego mieszkania. Aktualnie opłaca wynajmowane mieszkanie w wysokości 612 złotych oraz płaci kwotę od 140 do 200 złotych za telefon i wyżywienie.

Małoletni powodowie w odpowiedzi na apelację wnieśli o jej oddalenie.

Swoje stanowisko uzasadnili tym, że są w fazie intensywnego rozwoju i koniecznym jest zapewnić im godne warunki mieszkaniowe i rozwojowe. Zasądzone kwoty po 350 złotych, ich zdaniem, uwzględniają ich realne potrzeby, przy czym podkreślili, że ich matka nie dysponuje wystarczającymi środkami, aby zapewnić im udział w dodatkowych zajęciach edukacyjnych, czy też dokonać zakupu lepszej jakości ubrań i zapewnienia rozrywki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest częściowo zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji wprowadził prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, jednakże na podstawie poczynionych ustaleń wyciągnął zbyt daleko idące wnioski w zakresie możliwości płatniczych pozwanego.

Z istoty obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie (art. 133 § 1 kro), wynika obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania (art. 128 kro) w zakresie limitowanym z jednej strony – rozmiarami potrzeb uprawnionego do alimentacji, z drugiej zaś – możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Ponowna analiza materiału dowodowego, dokonana w trakcie postępowania apelacyjnego jednoznacznie wskazuje, że możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie są na tyle korzystne, aby uzasadniały ustalenie alimentów

na kwotę po 350 złotych miesięcznie na rzecz każdego z dzieci. Pozwany uznał wysokość alimentów zasądzonych na małoletniego W. na kwotę 350 złotych miesięcznie, tym niemniej zakwestionował tożsamą wysokość alimentów na małoletnich T. i J.. Podkreślić należy, że pozwany utrzymuje się z dorywczej pracy w charakterze kierowcy. Pracuje zarówno transporcie krajowym, jak i międzynarodowym. Jego miesięczne zarobki wynoszą 1600 złotych brutto, przy czym otrzymuje dietę w wysokości 20-30 euro dziennie za w transporcie zagranicznym i 23 złotych, tytułem diety w transporcie krajowym. Pozwany wynajmuje mieszkanie, za które płaci 612 złotych, dotykowo kwotę 23 złotych za energię elektryczną oraz wydatkuje około 140 – 200 złotych na telefon komórkowy i wyżywienie. Zestawienie wydatków jakie ponosi pozwany, które uznać należy za w pełni uzasadnione, z uzyskiwanym przez niego dochodem wskazuje, że posiada on bardziej skomplikowaną, aniżeli ustalił to Sąd I Instancji, sytuację materialną. W ocenie tut. Sądu pozwany nie jest w stanie łożyć na utrzymanie małoletnich T. i J. kwoty po 350 złotych miesięcznie, na rzecz każdego z nich. Brak jest również jednoznacznych dowodów na to, że faktyczna wysokość dochodu uzyskiwanego przez pozwanego jest zdecydowanie wyższa od deklarowanej.

Odnosząc się natomiast do realnych kosztów utrzymania małoletnich T. Ł., który ma (...)lat i jest uczniem klasy (...)szkoły (...)i J. Ł., mającego (...)lata i pozostaje pod opieką matki, stwierdzić należy, że są oni zdrowymi dziećmi i rozwijają się prawidłowo. Nie generują oni zwiększonych wydatków na ich utrzymanie oraz nie wymagają zwiększonych nakładów na ich opiekę i wychowanie. Bezspornym w sprawie jest, że największe koszty związane z utrzymaniem związane są z zabezpieczeniem potrzeb małoletniego W., który jest najstarszym z trójki rodzeństwa. Nadto niewątpliwym jest trudna sytuacja małoletnich powodów. Matka małoletnich powodów jest osobą bezrobotną i nie przysługuje jej z tego tytułu prawo do zasiłku. Pobiera na dzieci zasiłki rodzinne w wysokości po 106 złotych miesięcznie na rzecz synów W.i T.oraz 77 złotych na J.. Przysługuje jej także dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu wychowania dziecka w rodzinie wielodzietnej w kwocie 80 złotych miesięcznie. Otrzymała jednorazowy zasiłek w łącznej kwocie 200 złotych w związku z rozpoczęciem roku szkolnego. Pobiera także z pomocy społecznej zasiłek okresowy w wysokości po 311 złotych miesięcznie, zaś starsi synowie mają również finansowane obiady w szkole. Powodowie wraz z matką zamieszkują w wynajętym mieszkaniu, za które płacą 571,71 złotych miesięcznie oraz 300 złotych miesięcznie tytułem czynszu najmu. Sytuacja rodzinna powodów jest bardzo trudna, co w dużej mierze spowodowane jest tym, że ich matka pozostaje bez pracy, tym niemniej mając na uwadze, że matka powodów pracowała dotychczas, posiada doświadczenie zawodowe, uznać należy, że pozostawanie przez nią bez zatrudnienia jest okolicznością przejściową i można zasadnie przyjąć, że będzie ona w stanie podjąć chociażby dodatkowe zatrudnienie, co znacznie poprawiłoby jej sytuację materialną. Do czasu natomiast znalezienia jakiegokolwiek pracy, sprawuje ona bezpośrednią opiekę nad małoletnim J..

Reasumując powyższe, uwzględniając przede wszystkim sytuację materialną pozwanego, jak też realne koszty związane z utrzymaniem małoletnich powodów T. i J., Sąd uznał za zasadne zmniejszyć wysokość zasądzonych w wyroku Sądu I instancji alimentów do kwoty po 250 złotych na rzecz małoletniego T. i kwoty po 200 złotych na rzecz J.. Tak ustalone alimenty pozostają w zasięgu możliwości zarobkowych pozwanego, jak też odzwierciedlają realne koszty utrzymania małoletnich powodów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w punkcie I wyroku.

Uznając, że apelacja pozwanego zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie, zaś pozwany uznał alimenty na rzecz małoletniego W., w pozostałym zakresie, w oparciu o przepis art. 385 kpc, należało ją oddalić (punkt II wyroku). Dalej idące żądania zawarte w apelacji, mające skutkować ustaleniem alimentów na kwoty po 200 i 150 złotych miesięcznie, w praktyce spowodowałyby, że małoletni powodowie T. i J. nie dysponowałiby wystarczającą kwotą na zabezpieczenie, swoich usprawiedliwionych potrzeb.

W punkcie III orzeczono na podstawie art. 100 kpc.